

Planowanie ochrony obszaru Natura 2000 Rzeka San PLH180007

Paweł Pawlaczyk
Robert Stańko
Dorota Horabik

**INFRASTRUKTURA
I ŚRODOWISKO**
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

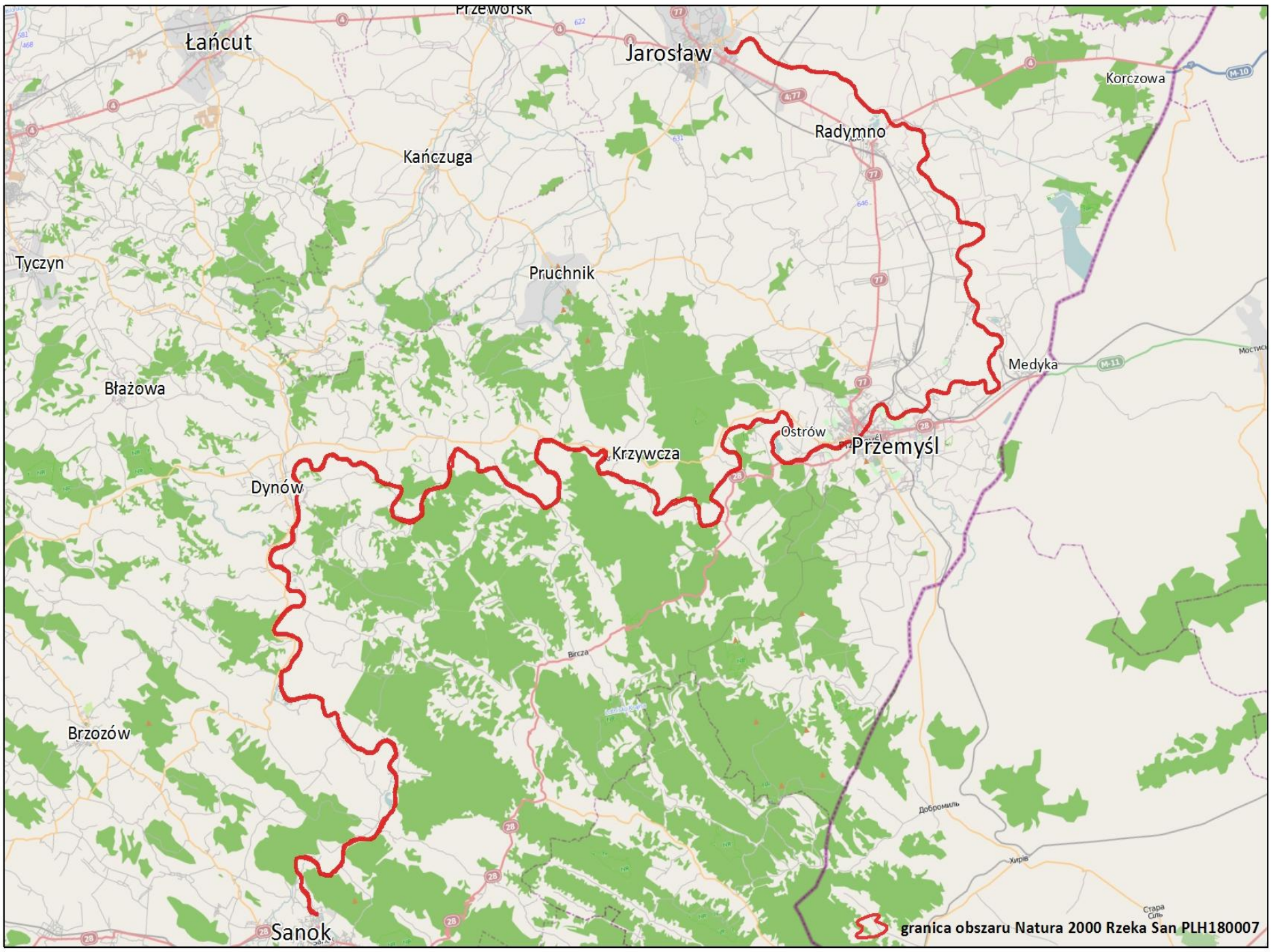
GENERALNA
DYREKCJA
OCHRONY
ŚRODOWISKA

REGIONALNA
DYREKCJA
OCHRONY
ŚRODOWISKA
W RZESZOWIE

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI FUNDUSZ
ROZWOJU REGIONALNEGO

Łańcut

Jarosław

Korczowa

Radymno

Kańczuga

Tyczyn

Pruchnik

Błażowa

Medyka

Dynów

Krzywcza

Ostrów

Przemysń

Brzozów

Sanok

granica obszaru Natura 2000 Rzeka San PLH180007

3.2.c. SSAKI wymienione w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG

KOD	NAZWA	OSIADŁA	POPULACJA			OCENA ZNACZENIA OBSZARU			
			Rozrodcza	MIGRUJĄCA Zimująca	Przelotna	Populacja	Stan zach.	Isolacja	Ogólnie
1337	<i>Castor fiber</i>	P				D			
1355	<i>Lutra lutra</i>	P				D			

3.2.d. PŁAZY i GADY wymienione w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG

KOD	NAZWA	OSIADŁA	POPULACJA			OCENA ZNACZENIA OBSZARU			
			Rozrodcza	MIGRUJĄCA Zimująca	Przelotna	Populacja	Stan zach.	Isolacja	Ogólnie

3.2.e. RYBY wymienione w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG

KOD	NAZWA	OSIADŁA	POPULACJA			OCENA ZNACZENIA OBSZARU			
			Rozrodcza	MIGRUJĄCA Zimująca	Przelotna	Populacja	Stan zach.	Isolacja	Ogólnie
1096	<i>Lampetra planeri</i>	P	minóg strumieniowy			C	B	C	C
1124	<i>Gobio albipinnatus</i>	C	kiełb białopłetwy			B	A	C	A
1130	<i>Aspius aspius</i>	C	boleń			C	A	C	C
1134	<i>Rhodeus sericeus amarus</i>	P	różanka			D			
1146	<i>Sabanejewia aurata</i>	V	koza złotawa			D			
1163	<i>Cottus gobio</i>	R	głowacz białopłetwy			C	B	C	C
2503	<i>Barbus peloponnesius</i>	P	brzanka			B	B	C	B
2511	<i>Gobio kessleri</i>	C	kiełb Kesslera			A	A	B	A

3.2.f. BEZKRĘGOWCE wymienione w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG

KOD	NAZWA	OSIADŁA	POPULACJA			OCENA ZNACZENIA OBSZARU			
			Rozrodcza	MIGRUJĄCA Zimująca	Przelotna	Populacja	Stan zach.	Isolacja	Ogólnie
1032	<i>Unio crassus</i>	P				B	C	B	C

Minóg strumieniowy

- żwirowo – piaszczyste dno
- humusowo-piaszczyste nanosy

www.bio-foto.com

Kiełb białopłetwy

- piaszczyste dno
- znaczna głębokość wody

(f) Jery Hohlen
www.jery-hohlen.de

Boleń

- wody płynące większych i średnich rzek

Różanka

- miejsca zarośnięte roślinnością zanurzoną
- dno muliste
- występowanie związane z obecnością małży z rodziny *Unionidae*

Koza złotawa

- czyste wody o przepływie 0,4-0,8 m/s,
- górne i środkowe biegi rzek o dnie skalistym, piaszczystym lub piaszczysto – mulistym
- również wody bardzo wolno płynące, z mulistym i pokrytym roślinnością dnem

Głowacz białopłetwy

- środkowy bieg podgórskich rzek
- poniżej strefy występowania głowacza pręgopłetwego
- żwirowo – kamieniste, rzadziej piaszczyste dno
- płytkie, przybrzyźne partie o głębokości 10-50 cm
- spotykana również w nizinnych i morenowych strumieniach o większym spadku, dobrze natlenioną wodą, rzadko osiągającą 24 C

Brzanka

- górne biegi rzek o dużym spadku – 5,5 – 8,5‰
- podłoże kamieniste i żwirowate
- czasem występuje w małych nizinnych rzekach o piaszczystym dnie

Kiełb Kesslera

- górne biegi rzek o dużym spadku podłoże kamieniste i żwirowate

Skójka gruboskorupowa

- czyste wody bieżące, niezbyt głębokie, z piaszczystym lub piaszczysto-żwirowym dnem. Często występuje w niewielkich rzekach albo w górnych partiach większych cieków. Najistotniejszym czynnikiem dla życia skójki gruboskorupowej jest konieczność występowania w szybko płynącej, czystej wodzie

Planowanie ochrony obszaru Natura 2000

Planowanie ochrony - po co?

= wykonanie „obowiązku przyjęcia środków ochrony mających na celu utrzymanie lub przywrócenie właściwego stanu przedmiotów ochrony” (art. 6(1) dyrektywy siedliskowej, art. 4(1)+4(2)+3 dyrektywy ptasiej)

= jeden ze sposobów wykonania obowiązku „zapobiegania wszelkim pogorszeniom stanu i znaczącym zakłóceniom wobec przedmiotów ochrony” (art. 6(2) dyrektywy siedliskowej)

Znalezienie sposobu, jak trwale zapewnić właściwy stan przedmiotów ochrony w obszarze N2000

Prawo polskie – ustawa o ochronie przyrody

Art. 28. 1. Dla obszaru Natura 2000 sprawujący nadzór nad obszarem sporządza projekt planu zadań ochronnych na okres 10 lat; pierwszy projekt sporządza się w terminie 6 lat od dnia zatwierdzenia obszaru przez Komisję Europejską jako obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty lub od dnia wyznaczenia obszaru specjalnej ochrony ptaków.

2. Dla proponowanego obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty, znajdującego się na liście, o której mowa w art. 27 ust. 3 pkt 1, sprawujący nadzór może sporządzić projekt planu zadań ochronnych na okres 10 lat.

Art. 29. 1. Projekt planu ochrony dla obszaru Natura 2000 lub jego części sporządza sprawujący nadzór nad obszarem.

Planowanie ochrony obszaru Natura 2000

Plan zadań ochronnych:

- sporządzany dla każdego obszaru Natura 2000 (z wyjątkiem obszarów morskich), w ciągu 6 lat od jego wyznaczenia lub zatwierdzenia
- sporządzany na okres 10 lat
- ustanawiany w trybie zarządzenia RDOŚ sporządzany w ciągu kilku miesięcy-1 roku
- na podstawie istniejącej, nawet niepełnej wiedzy i prostego rozpoznania terenowego stanu przedmiotów ochrony
- jest prostą, ale niekoniecznie kompletną „listą rzeczy do pilnego zrobienia”, koniecznych z punktu widzenia przedmiotów ochrony
- może wskazywać potrzeby zmian w istniejących studiach i planach zagospodarowania przestrzennego, usuwając w ten sposób „pułapki na inwestorów” - jednak analiza nie musi być kompletna
- może wskazywać na konieczność opracowania planu ochrony dla całości lub części obszaru

Plan ochrony:

- dla obszaru Natura 2000 lub jego części, w razie potrzeby
- sporządzany na okres 20 lat
- ustanawiany w trybie rozporządzenia Ministra
- sporządzany na podstawie kompletnej wiedzy - wymaga wykonania niezbędnej inwentaryzacji, ekspertyz itp.; sporządzenie może wymagać 1-2 lat
- ustala na dłuższy okres „stabilne reguły ochrony obszaru” - może ustalać, „gdzie można się budować”, a także jakie warunki musi spełniać prowadzona gospodarka, by nie wpływać negatywnie na obszar
- powinien dokonywać kompletnej analizy istniejących studiów i planów zagospodarowania przestrzennego, wskazując wszystkie potrzebne w nich zmiany
- powinien określać warunki brzegowe względem przyszłych studiów i planów, a także względem innych przyszłych działań w obszarze - podmiotom działającym w obszarze daje przewidywalność, jak ich działania będą oceniane z punktu widzenia Natury 2000

Prawo polskie – rozporządzenie MŚ o PZO

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA**
z dnia 17 lutego 2010 roku

**w sprawie sporządzania projektu planu zadań ochronnych dla obszaru
Natura 2000**
(Dz. U. 34 poz. 186)

Na podstawie art. 28 ust. 13 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1220, Nr 157, poz. 1241 oraz Nr 215 poz. 1664) zarządza się, co następuje:

1. Rozporządzenie określa dla obszaru Natura 2000, zwanego dalej „obszarem”:
 - 1) tryb sporządzania projektu planu zadań ochronnych;
 - 2) zakres prac koniecznych dla sporządzenia projektu planu zadań ochronnych;
 - 3) tryb dokonywania zmian w planie zadań ochronnych.

...

Planowanie ochrony obszaru Natura 2000 – każdy zainteresowany może mieć wpływ !

Uspółcześnienie planowania:

Postępowanie z udziałem społeczeństwa

Wymagane przed ustanowieniem planu zadań ochronnych i planu ochrony
Publiczne ogłoszenie projektu planu (internet !)
Każdy ma prawo wnieść uwagi i wnioski, które muszą być rozważone

Zapewnienie udziału zainteresowanych osób i podmiotów prowadzących działalność w siedliskach przyrodniczych i siedliskach gatunków

Obowiązkowe w procesie sporządzania planu zadań ochronnych i planu ochrony
Np. metoda warsztatowa, dyskusja publiczna albo dyskusja elektroniczna

Planowanie ochrony obszaru Natura 2000 – każdy zainteresowany może mieć wpływ !

Uspółcześnienie planowania:

Wspólne poszukiwanie odpowiedzi na pytanie „jak skutecznie i trwale zapewnić właściwy stan przedmiotów ochrony”

Współpraca potrzebna, ponieważ:

- wiedza lokalna, wiedza o tradycji gospodarowania oraz praktyczna wiedza o wykonywaniu działań w siedliskach jest potrzebna do skutecznego planowania,
- ochrona będzie trwała i skuteczna tylko wtedy, gdy lokalna społeczność „uzna ją za swoją”

Założenia sporządzania PZO: Metoda warsztatowa:

Zakłada się, w ramach prac nad każdym planem, zorganizowanie cyklu 3-6 warsztatów - dyskusji nad elementami planu.

Zapraszamy „interesariuszy obszaru”

doświadczenia projektu TF 2006-2007 r. oraz projektu PHARE 2004

Szacunki 2009-2013:

- > 400 planów
- 1100 warsztatów
- 9000 uczestników

Jednak cele i logika planu zadań ochronnych nie podlegają dyskusji !

Wizja długoterminowa = stan FV wg takich kryteriów, wg jakich od 2006 r. monitorujemy i raportujemy.

doświadczenia z:

- *projektu monitoringu (2006-2008 r.)*
- *raportu w trybie art. 17 (2007 r.)*
- *inwentaryzacji Natura 2000 w LP (2007 r.)*

Cele zadań ochronnych
= perspektywa 10 lat

- *z uwzględnieniem specyfiki lokalnej i wykonalności, lecz także „terminowych” zobowiązań*

Longframe:

Stan ochrony - zagrożenia
- cele zadań ochronnych -
zadania

Planowanie ochrony obszaru Natura 2000

JEDNAK:

Planowanie ochrony obszaru Natura 2000

= wykonanie „obowiązku przyjęcia środków ochrony mających na celu utrzymanie lub przywrócenie właściwego stanu przedmiotów ochrony (art. 6(1) dyrektywy siedliskowej, art. 4(1)+4(2)+3 dyrektywy ptasiej

= jeden ze sposobów wykonania obowiązku „zapobiegania wszelkim pogorszeniom stanu i znaczącym zakłóceniom wobec przedmiotów ochrony (art. 6(2) dyrektywy siedliskowej)

... musi być wspólnym poszukiwaniem sposobu jak najlepszego chronienia obszaru Natura 2000, a nie targiem interesów

Planowanie ochrony obszaru Natura 2000

- idea sieci Natura 2000 i zasady jej funkcjonowania,
- zobowiązania wynikające z prawa europejskiego oraz z istnienia obszaru Natura 2000,
- fakt wyznaczenia obszaru Natura 2000, ani jego granice,
- obowiązek indywidualnej oceny planów i przedsięwzięć, ani reguły ich dopuszczalności

- nie podlegają dyskusji w tym procesie

Dokąd zmierzamy? Właściwy stan ochrony

Cel = Właściwy stan ochrony

Definicja z Dyrektywy (siedlisko):

Stan ochrony siedliska przyrodniczego oznacza sumę oddziaływań na siedlisko przyrodnicze oraz na jego typowe gatunki, które mogą mieć wpływ na jego długofalowe naturalne rozmieszczenie, strukturę i funkcje oraz na długoterminowe przetrwanie jego typowych gatunków

Stan ochrony siedliska przyrodniczego zostanie uznany za "właściwy", jeśli:

- jego naturalny zasięg i obszary mieszczące się w obrębie tego zasięgu są stałe lub się powiększają,
- szczególna struktura i funkcje konieczne do jego długotrwałego zachowania istnieją i prawdopodobnie będą istnieć w dającej się przewidzieć przyszłości, oraz
- stan ochrony jego typowych gatunków jest właściwy, w rozumieniu lit. i);

Koncepcja wymyślona jako wskaźnik oceny zasobów w regionie biogeograficznym / w kraju, ale może być stosowana na poziomie obszaru i stanowiska

Cel = Właściwy stan ochrony

Definicja z dyrektywy (gatunek)

Stan ochrony gatunków oznacza sumę oddziaływań na te gatunki, mogących mieć wpływ na ich długofalowe rozmieszczenie i obfitość ich populacji.

Stan ochrony gatunków zostanie uznany za "właściwy" jeśli:

- dane o dynamice liczebności populacji rozpatrywanych gatunków wskazują, że same utrzymują się w skali długoterminowej jako trwałe składniki swoich siedlisk;
- naturalny zasięg gatunków nie zmniejsza się ani nie ulegnie zmniejszeniu w dającej się przewidzieć przyszłości, oraz
- istnieje i prawdopodobnie będzie istnieć siedlisko wystarczająco duże, aby utrzymać swoje populacje przez dłuższy czas;

Koncepcja wymyślona jako wskaźnik oceny zasobów w regionie biogeograficznym / w kraju, ale może być stosowana na poziomie obszaru i stanowiska

Cel = Właściwy stan ochrony

SIEDLISSKO PRZYRODNICZE:

1. „Nie ubywa” ...

2. Specyficzna struktura ...

Wskaźniki ?

... w tym typowe gatunki

Jakie?

... i funkcje gwarantujące trwałość

Wskaźniki ?

3. Szanse na przyszłość

GATUNEK:

1. „Nie ubywa” i nie mniej niż MVP; Jaka?

... Struktura populacji OK

Jaka?

2. Siedlisko gatunku odpowiednio duże ...

Jakie?

... i właściwej jakości

Wskaźniki?

3. Szanse na przyszłość

Cel = Właściwy stan ochrony

Załącznik do rozporządzenia Ministra Środowiska
z dnia 17 lutego 2010 r. (poz. 186)

SKALA OCENY STANU OCHRONY

I. Stan ochrony siedliska przyrodniczego w obszarze Natura 2000 jest scharakteryzowany następującymi parametrami:

- 1) parametr 1: powierzchnia siedliska;
- 2) parametr 2: struktura i funkcja;
- 3) parametr 3: szanse zachowania siedliska.

Każdy z parametrów jest oceniany w skali: FV = właściwy, U1 = niezadowalający, U2 = zły. W przypadku braku danych zapisuje się XX = nieznan.

Parametr 1: „powierzchnia siedliska” ocenia się wg następującej skali:

Parametr	FV (właściwy)	U1 (niezadowalający)	U2 (zły)
1. Powierzchnia siedliska	Nie zmniejsza się, nie jest antropogenicznie pofragmentowana	Wykazuje powolny trend spadkowy lub jest antropogenicznie pofragmentowana	Wykazuje szybki trend spadkowy lub jest silnie antropogenicznie pofragmentowana

Występowania siedliska w formie rozproszonych wydzieliń uwarunkowanych warunkami siedliskowymi (np. rzeźbą terenu) nie uznaje się za antropogeniczną fragmentację.

Cel = Właściwy stan ochrony

Technical Report 2008 20/24

MANAGEMENT of Natura 2000 habitats
Alkaline fens
7230

Directive 92/43/EEC on the conservation of natural habitats and
of wild fauna and flora

ępującej skali:

U1 (niezadowalający)	U2 (zły)
Niewielkie zaburzenia, np. nieoptymalne zagospodarowanie, niewielkie zubożenie strukturalne, zaburzenie typowych dla siedliska procesów ekologicznych, zubożenie różnorodności	Istotne, głębokie zaburzenia, np. brak właściwego zagospodarowania, zubożenie strukturalne, brak typowych dla siedliska procesów ekologicznych, głębokie

Monitoring gatunków i siedlisk przyrodniczych ze szczególnym uwzględnieniem specjalnych obszarów ochrony siedlisk Natura 2000

METODYKA MONITORINGU – PRZEWODNIKI METODYCZNE
PUBLIKACJA 2008-11-20

0 Torfowiska nakredowe

ORMACJA O SIEDLISKU PRZYRODNICZYM

Cel = Właściwy stan ochrony

Parametr 3: „szanse zachowania siedliska” ocenia się wg następującej skali:

Parametr	FV (właściwy)	U1 (niezadowolający)	U2 (zły)
3. Szanse zachowania siedliska	Brak zagrożeń i negatywnych trendów. Zachowanie siedliska w stanie nie pogorszonym w perspektywie 10–20 lat jest niemal pewne	Zachowanie siedliska w stanie nie pogorszonym w perspektywie 10–20 lat nie jest pewne, ale jest prawdopodobne, o ile uda się zapobiec istniejącym zagrożeniom	Zachowanie siedliska w stanie nie pogorszonym w perspektywie 10–20 lat będzie bardzo trudne: zaawansowane procesy recesji, silne negatywne trendy lub znaczne zagrożenia

Łączna ocena stanu ochrony jest ustalana na podstawie parametrów 1–3, wg następującego schematu wnioskowania:

- 1) jeżeli choć jeden z trzech parametrów jest oceniony jako U2, to ocena globalna = U2;
- 2) jeżeli nie zachodzi powyższe, ale choć jeden z trzech parametrów jest oceniony jako U1, to ocena globalna = U1;
- 3) jeżeli nie zachodzi powyższe, ale dwa lub trzy parametry są ocenione jako XX, to ocena globalna = XX;
- 4) jeżeli nie zachodzi powyższe (tj. wszystkie trzy parametry są ocenione jako FV albo dwa parametry są ocenione jako FV, a jeden jako XX), to ocena globalna = FV.

Cel = Właściwy stan ochrony

II. Stan ochrony gatunku w obszarze Natura 2000 jest scharakteryzowany następującymi parametrami:

- 1) parametr 1: populacja;
- 2) parametr 2: siedlisko;
- 3) parametr 3: szanse zachowania gatunku.

Każdy z parametrów jest oceniany w skali: FV = właściwy, U1 = niezadowalający, U2 = zły. W przypadku braku danych zapisuje się XX = nieznan.

Parametr 1: „populacja” ocenia się wg następującej skali:

Parametr	FV (właściwy)	U1 (niezadowalający)	U2 (zły)
1. Populacja	Liczebność jest stabilna w dłuższym okresie (mogą występować naturalne fluktuacje) oraz populacja wykorzystuje potencjalne możliwości obszaru, oraz struktura wiekowa, rozrodność i śmiertelność prawdopodobnie nie odbiegają od normy	Liczebność wykazuje powolny trend spadkowy lub jest znacznie niższa od potencjalnych możliwości obszaru lub struktura, rozrodność albo śmiertelność są antropogenicznie zaburzone	Liczebność wykazuje silny trend spadkowy lub struktura wiekowa, rozrodność i śmiertelność są zaburzone w sposób zagrażający powstaniem takiego trendu w najbliższej przyszłości

Do oceny naturalności lub zaburzenia cech populacji stosuje się odrębne dla każdego gatunku zestawy wskaźników, przyjęte na podstawie wiedzy naukowej do celów monitoringu, o którym mowa w art. 112 ust. 2 ustawy, i raportów, o których mowa w art. 38 ustawy.

Cel = Właściwy stan ochrony

Parametr 2: „siedlisko” ocenia się wg następującej skali:

Parametr	FV (właściwy)	U1 (niezadowalający)	U2 (zły)
	Monitoring gatunków i siedlisk przyrodniczych ze szczególnym uwzględnieniem specjalnych obszarów ochrony siedlisk Natura 2000 METODYKA MONITORINGU – PRZEWODNIKI METODYCZNE PUBLIKACJA 2008-11-20	Średnia i jakość siedliska tropogenicznie zła, tak, że nie jest przydatna dla gatunku	Wielkość zdecydowanie zbyt mała lub jakość niewątpliwie niezapewniająca długoterminowego przetrwania gatunku

1163 *Głowacz białopłetwy *Cottus gobio* L.

*w opinii niektórych badaczy (Freyhof et al. 2005, Kottelat i Freyhof 2007) jako *Cottus gobio* należy rozumieć grupę bliskich filogenetycznie gatunków zamieszkujących Europę, w ramach której na terenie Polski występuje – *Cottus microstomus* Heckel, 1837.

Przynależność systematyczna:

Gromada: Actinopterygii - promieniopłetwe
Rząd: Scorpaeniformes - skorpenokształtne
Rodzina: Cottidae – głowaczowate

I. INFORMACJA O GATUNKU

1. Status prawny i zagrożenie gatunku

Głowacz białopłetwy jest w Polsce objęty ochroną ścisłą, zaliczany do gatunków wymagających ochrony czynnej. W wydanej w 2001 roku Polskiej Czerwonej Księdze Zwierząt

na każdego gatunku zestawy wskaźników, przyjęte w tym rozporządzeniu, i w raportach, o których mowa w art. 112 ust. 2 ustawy, i w raportach, o których mowa w art. 112 ust. 2 ustawy, i w raportach,

opracowanych w ramach następującej skali:

U1 (niezadowalający)	U2 (zły)
Wielkość i jakość siedliska tropogenicznie zła, tak, że nie jest przydatna dla gatunku	Zachowanie gatunku w perspektywie 10–20 lat będzie bardzo trudne, silne negatywne zmiany w populacji i siedlisku lub przewidywane znaczne zagrożenia w przyszłości (praktycznie nie do wyeliminowania)

Właściwa ilość i jakość siedliska gatunku

Właściwe siedlisko pachnicy musi zawierać odpowiednio dużo odpowiednio grubych drzew z dziuplami - próchnowiskami. Drzewa nie mogą być zbyt daleko od siebie.

Właściwe siedlisko kumaka musi zawierać:

- płytkie, ciepłe, bezrybne stawki do rozmnażania się,
- stawy do życia w okresie letnim,
- miejsca do zimowania (np. sterty kamieni),
- połączenia umożliwiające niezakłócone migracje kumaków między w/w elementami

„Struktura i funkcje” siedliska przyrodniczego

„Struktura i funkcje”

Dla torfowisk wskaźnikiem „właściwej struktury” będą naturalne i typowe dla danego typu torfowiska warunki wodne

Właściwe warunki wodne to nie tylko poziom wody, ale i jego zmienność w cyklu rocznym, pochodzenie wody oraz jej właściwości !

Przykład: głowacz białopłetwy

Fot. [Hank Gillewaeg](#), Wikimedia Commons

Populacja:

- zagęszczenie (FV: > 1 os./100m cieku),
- struktura wiekowa/wielkości (FV: <8cm stanowią >40% i obecne także >8cm i >10cm)

Siedlisko:

- zarośnięcie lustra wody (FV: < 40%),
- zacienienie lustra wody (FV: > 20%),
- naturalność koryta (FV: naturalnie kształtujące się > 50% długości),
- czystość wody (FV: klasa I-III w klasyfikacji 5-klasowej),
- mikrosiedliska dna:
 - (FV: licznie obecne wszystkie 3 kluczowe struktury:
 - kryjówki dla osobników dorosłych (głębsze płosa, ostłonięte zakola)
 - potencjalne tarliska (rozmiar i ułożenie kamieni i głazów tworzących przestrzenie pozwalające na zakładanie w nich gniazd)
 - miejsca odrostu narybku (bystrza z dnem uformowanym przez drobne kamienie i gruby żwir)).
- brak barier ciągłości, lub okresowo zalewane bariery <0,5m),
- brak inwazyjnych, obcych dla rzeki zjadaczy.

Naturalne procesy typowe dla danego typu ekosystemu

- są traktowane jako wskaźniki 'właściwej struktury i funkcji'

Koncepcja „typowych gatunków”

„Typowe gatunki”
siedliska przyrodniczego =
gatunki „typowe dla
ekosystemu”

- Gatunki decydujące o swoistości ekosystemu,
- Gatunki, które są „papierkiem lakmusowym” stanu ekosystemu,
- Gatunki, które wskazują na zdolność ekosystemu do podtrzymywania różnorodności biologicznej

*Nie tylko rośliny!
Mogą być także owady, ptaki, ryby ...*

Stan siedliska przyrodniczego może być uznany za właściwy tylko wówczas, gdy stan „typowych gatunków” jest właściwy !

Koncepcja „typowych gatunków”

Przykład: rzeka włosienicznikowa

David Miller, Pstrąg i Woda, obraz olejny.

- Obecność i pokrycie typowych gatunków: FV stosownie do warunków lokalnych,
- Niski udział gatunków obcych ekologicznie i geograficznie: rdestnic, moczarki, nitkowatych zielenic: FV stosownie do warunków lokalnych,
- Obecność krasnorostów: FV stosownie do warunków lokalnych,
- Obecność i stan siedliska typowych gat. Zwierząt (w tym ciągłość dla zwierząt): FV stosownie do warunków lokalnych,
- Morfologia ciek: FV - ciek o prawie naturalnym charakterze, typowym dla regionu i formacji geologicznej, z zachowanymi naturalnymi procesami dynamiki koryta,

- Otoczenie ciek: FV - mozaika naturalnych i półnaturalnych siedlisk (łąki, lasy łęgowe, zarośla, mokradła, z dobrze rozwiniętą strefą brzegową ze specyficzną roślinnością,
- Natlenienie osadów dennych: FV - osady w nurcie dobrze natlenione, przy brzegu bez rudych wytrąceń związków żelaza i gnilnego zapachu,
- Wieloletni trend przepływów wody, szczególnie istotny dla małych nizinnych cieków, w tym źródłiskowych: FV - średnie objętości przepływów w porównywalnych okresach roku pozostają na stałym poziomie lub nieco wzrastają (nawet przy stabilnym klimacie możliwe przy wprowadzeniu programów ochrony zlewni),
- Sezonowa stabilność przepływu wody: FV: przepływ ustabilizowany, niewielkie i rozłożone w czasie zmiany związane z okresami deszczowymi i suchymi, woda o nieznacznie podwyższonej mętności w czasie wezbrań, Kształt płatów roślinności zanurzonej: FV - wyraźnie jajowate, optywowe, z bystrzami między płatami, nieliczne wstęgowe lub w postaci płaskiego dywanu,
- Zimozieloność roślinności (nie dotyczy szczególnie mroźnych zim, lub szczególnie dużych wezbrań rzeki): FV - ponad 50% powierzchni płatów zachowuje się zimą (choć ich biomasa może ulec zmniejszeniu).

Przykład: lista kontrolna stanu FV dla rzeki włosienicznikowej

TAK = dobrze (FV); NIE = źle (nie FV)

1. Czy są możliwe, przynajmniej w ograniczonym zakresie, naturalne procesy dynamiki koryta, z erozją brzegów, akumulacją wleczonego materiału dennego, rozwojem meandrów lub ramion roztokowych?
2. Czy w korycie rzeki istnieją nierówności dna i wystające z dna obiekty, zwalone pnie lub gałęzie drzew, różnicujące dynamikę przepływu wody, które służyłyby do zakotwiczenia odrywających się fragmentów pędów roślin?
3. Czy na odcinku rzeki istnieje dopływ wód podziemnych do koryta?
4. Czy dno jest piaszczyste lub żwirowe, nie jest „zapchane” cząstkami ilastymi i organicznymi na tyle, by mogło to utrudniać wymianę wód między korytem a strefą hyporeiczną?
5. Czy rośliny rosnące w wodzie nie są pokryte warstwą ilastej zawiesiny lub zbyt grubymi nalotami glonów peryfitonowych, utrudniających fotosyntezę?
6. Czy w osadach dennych koryta, szczególnie przy niskim stanie wody jesienią, nie tworzą się strefy pozbawione tlenu?
7. Czy w wodzie rzeki w ciągu słonecznego dnia latem jest obecny rozpuszczony wolny dwutlenek węgla?
8. Czy, jeżeli powyżej na rzece znajduje się zbiornik zaporowy lub eutroficzne jezioro, nie tworzą w nim się zakwity fitoplanktonu, mogące wyczerpać z wody wolny dwutlenek węgla?
9. Czy na odcinku rzeki włosienicznikowej, jeżeli już istnieją takie gatunki roślin, jak rdestnica grzebieniasta, moczarka kanadyjska, strzałka wodna, ich udział nie wykazuje tendencji wzrostowych?
10. Czy, jeżeli w strefie brzegowej występują gatunki roślin „ziemnowodnych” (np. łączeń, strzałka), brzegi koryta nie są zbyt wysokie i strome, aby mogły one rozwijać się w wodzie?
11. Czy nie pojawiają się rośliny inwazyjne (moczarka, rdestowce, niecierpek gruczołowaty), zarówno wodne jak nadbrzeżne (lub już nie istnieją zwarte ich zarośla)?
12. Czy roślinność szuwarową nie zarasta brzegów rzeki w nadmiernym stopniu? Czy nie stwierdzamy w ciągu ostatnich lat ekspansji roślin szuwarowych?

Przykład: lista kontrolna stanu FV dla rzeki włosienicznikowej

10. Czy są odsłonięte, nie zarośnięte drzewami odcinki brzegów, umożliwiające dostęp światła słonecznego do koryta rzeki?
11. Czy płyty roślin (w tym tych najbardziej cennych) nie pokrywają już zbyt dużej powierzchni dna, ograniczając strefy wolnego dna niezbędne dla ryb i małży?
12. Czy w rzece nie ma barier, które uniemożliwiłyby migrację występujących w niej (lub poniżej bariery) gatunków ryb?
13. Czy nie ma punktowych dopływów nieoczyszczonych lub źle oczyszczonych ścieków?
14. Czy nie ma przesiąków wód gruntowych zanieczyszczonych przez odcieki z gospodarstw rolnych, ferm hodowli zwierząt, nieuszczelne szamba, lub inne źródła zanieczyszczeń organicznych?
15. Czy w miejscu dopływu wody z rowów, sączków, kanałów melioracyjnych nie wytrącają się rude naloty związków żelaza?
16. Czy koryto rzeki nie jest regularnie „czyszczone” przez usuwanie roślinności wodnej?
17. Czy koryto rzeki nie jest rozdeptywane przez kłusowników, niszczących roślinność i struktury dna (bo to, że wyłapują nielegalnie ryby, to już drobiazg 😊)
18. Czy aktywność wędkarzy i turystyka kajakowa nie powoduje niszczenia struktury brzegów i roślinności wodnej?
19. Czy, jeżeli w dolinie rzeki istnieją stawy hodowlane (fermy pstrągowe), nie wprowadzają one nadmiernej ilości związków biogennych i zawiesiny?
20. Czy koryto rzeki nie jest miejscem eksploatacji żwiru?
21. Czy, jeżeli w dolinie rzeki istnieją kopalnie żwiru, nie wprowadzają do rzeki zbyt dużego ładunku zawiesiny?
22. Czy, jeżeli na rzece istnieją brody i miejsca pojenia bydła, nie wprowadzają do rzeki zbyt dużego ładunku zawiesiny?
23. Czy jeżeli w dolinie rzeki lub w jej otoczeniu istnieją grunty orne, nie są one miejscem intensywnej erozji przez opady atmosferyczne i źródłem zawiesiny dopływającej do koryta?

Sporządzanie PZO krok po kroku ...

Krok po kroku: Ustalenie terenu objętego PZO

Polega na sprawdzeniu, czy zachodzą przesłanki do nie obejmowania części obszaru Natura 2000 PZO.

Zgodnie z art. 28 ust. 11 ustawy, PZO nie sporządza się dla obszaru Natura 2000 lub jego części:

- dla których ustanowiono plan ochrony Natura 2000;
- pokrywającego się w całości lub w części z obszarem parku narodowego, rezerwatu przyrody lub parku krajobrazowego, posiadających plan ochrony uwzględniający zakres planu zadań ochronnych Natura 2000;
- pokrywającego się w całości lub w części z obszarem parku narodowego lub rezerwatu przyrody, posiadających zadania ochronne uwzględniające zakres PZO Natura 2000;
- znajdującego się w obszarach morskich.

Decyduje nie sam fakt istnienia planu ochrony dla krajowej formy, ale zawarcie w nim zakresu PZO Natura 2000 (zakres z art. 28 ust. 10 ustawy)

Krok po kroku: Wstępne ustalenie przedmiotów ochrony

Gatunki / siedliska przyrodnicze z ocenami A, B, C ze Standardowego Formularza Danych obszaru

+

Gatunki i siedliska przyrodnicze nowo znalezione, dla obszar ma istotne znaczenie (które powinny być wpisane do SDF z oceną A, B lub C)

-

Gatunki / siedliska przyrodnicze, wpisane w SDF w wyniku błędu (jednak nie można wykreślać gatunków/ siedlisk zanikłych po 1.05.2004 wskutek braku właściwej ochrony)

=

Przedmioty ochrony obszaru

Lista przedmiotów ochrony może ulec zmianie w toku terenowych prac nad planem !

Krok po kroku: podanie do publicznej wiadomości

Sprawujący nadzór nad obszarem

- ogłasza o przystąpieniu do sporządzenia PZO w BIP oraz na stronie internetowej, a także w sposób zwyczajowo przyjęty swojej siedzibie, w miejscowościach leżących na obszarze lub w jego sąsiedztwie, w prasie o odpowiednim zasięgu (lokalnej lub regionalnej, czytanej przez osoby potencjalnie zainteresowane obszarem);
- publikuje założenia do sporządzenia PZO;
- wskazane jest dodatkowo bezpośrednio powiadomienie zainteresowanych podmiotów

Założenia obejmują:

- zwięzły opis obszaru Natura 2000 w języku niespecjalistycznym,
- wskazanie przedmiotów ochrony obszaru (wynik weryfikacji przedmiotów ochrony), z zastrzeżeniem że ich lista może ulec weryfikacji w toku prac,
- w razie potrzeby, określenie jakie części obszaru nie są objęte planowaniem (wynik weryfikacji zakresu przestrzennego).
- informację, czym jest PZO dla obszaru Natura 2000, na jakiej podstawie prawnej jest sporządzany, w jaki sposób będzie procedowany i jakie będzie wywoływał skutki,
- informację, że będzie możliwe zapoznawanie się z bieżącym stanem prac nad projektem PZO, ze zgromadzonymi w ramach tych prac materiałami oraz z projektem planu; że istnieje możliwość zgłaszania do tych materiałów uwag i wniosków; że będą organizowane spotkania dyskusyjne z udziałem przedstawicieli zainteresowanych osób i podmiotów prowadzących działalność w obrębie siedlisk przyrodniczych i siedlisk gatunków, dla których wyznaczono obszar Natura 2000, albo dyskusja publiczna

Krok po kroku: Zespół Lokalnej Współpracy

Zespół Lokalnej Współpracy bierze udział w opracowaniu projektu Planu i skompletowaniu jego dokumentacji podczas cyklu spotkań dyskusyjnych zorganizowanych przez Wykonawcę

Należy zapewnić udział:

- przedstawiciela instytucji sprawującej nadzór nad obszarem,
- przedstawicieli zainteresowanych osób i podmiotów prowadzących działalność w obrębie siedlisk przyrodniczych i siedlisk gatunków, dla których wyznaczono obszar Natura 2000,
- ekspertów przyrodników - specjalistów od siedlisk przyrodniczych i gatunków, dla których wyznaczono obszar Natura 2000,
- w razie potrzeby - profesjonalnego moderatora/negocjatora,
- organizatora procesu planistycznego

Struktura i wielkość Zespołu zależy do specyfiki danego obszaru Natura 2000, jego skład nie powinien przekraczać liczby 30 osób. W przypadku rozległego obszaru należy rozważyć zasadność utworzenia Zespołu składającego się z pracujących równoległe grup obszarowych bądź tematycznych

Krok po kroku: Zespół Lokalnej Współpracy

Udział dobrych ekspertów jest niezbędny do dobrego planowania

Krok po kroku: opis granic obszaru Natura 2000

Opisem granic obszaru Natura 2000 jest wektorowa warstwa informacyjna (tzw. „shp”),
- przyjmuje się w tej formie, w jakiej została zgłoszona do Komisji Europejskiej.

W zasadzie nie przewiduje się prac nad granicami obszaru.

Z przyczyn prawnych zmiana granic obszaru Natura 2000 nie może nastąpić za pomocą ustanowienia przez RDOŚ planu zadań ochronnych; organem kompetentnym do dokonania takiej zmiany jest minister właściwy do spraw środowiska po uzgodnieniu z Komisją Europejską, lub Komisja Europejska na wniosek ministra

W przypadku ujawnienia w toku prac potrzeby dokonania korekty granic, można równoległe do sporządzania projektu PZO sformułować wniosek o dokonanie takiej korekty. Musi on być zgodny z wymogami prawa krajowego i wspólnotowego; wymaga uzgodnienia z Komisją Europejską.

Komisja Europejska zwykle akceptuje wnioski o powiększenie obszarów, ale wniosek o zmniejszenie obszaru Natura 2000 (wyłączenie pewnych terenów z obszaru) jest bardzo trudne i wymaga wyczerpującego uzasadnienia. Nie jest możliwe z przyczyn społeczno-ekonomicznych, a tylko jeżeli są dowody naukowe, że teren włączono do obszaru niepotrzebnie.

Krok po kroku: zebranie istniejących informacji

Pozyskanie i zestawienie wszystkich dostępnych informacji o obszarze Natura 2000, w szczególności o:

- uwarunkowaniach ochrony obszaru, w tym: geograficznych, przyrodniczych, społecznych, gospodarczych i kulturowych, wynikających z aktualnych i potencjalnych kierunków rozwoju społecznego i gospodarczego, a także wynikających z istniejących form ochrony przyrody innych niż obszar i celów ich ochrony;
- występowaniu przedmiotów ochrony, ich stanie, zagrożeniach, wymogach i możliwości ochrony, wraz z ich zaznaczeniem na mapach;
- istniejących i projektowanych planach, strategiach i programach dotyczących obszaru lub mogących mieć na niego wpływ, wraz z oceną ich aktualnego i potencjalnego wpływu na przedmioty ochrony.

Ocena ich aktualności, wiarygodności, kompletności

Plan niezbędnych prac terenowych uzupełniających i uszczegóławiających istniejącą wiedzę

Krok po kroku: zebranie istniejących informacji

Być może stan danego gatunku / siedliska w danym obszarze Natura 2000 był już przedmiotem oceny w ramach monitoringu prowadzonego przez GIOŚ i IOP PAN ?

Dostęp do bazy wymaga uprawnień !

Siedliska przyrodnicze - Windows Internet Explorer

http://karpaty.iop.krakow.pl/monitoring/MonitoringSiedlisk/SiedliskaInfo.aspx?spID=34

Plik Edycja Widok Ulubione Narzędzia Pomoc

Siedliska przyrodnicze

Natura 2000
Monitoring siedlisk przyrodniczych

Monitoring >> Siedliska >> 91D0

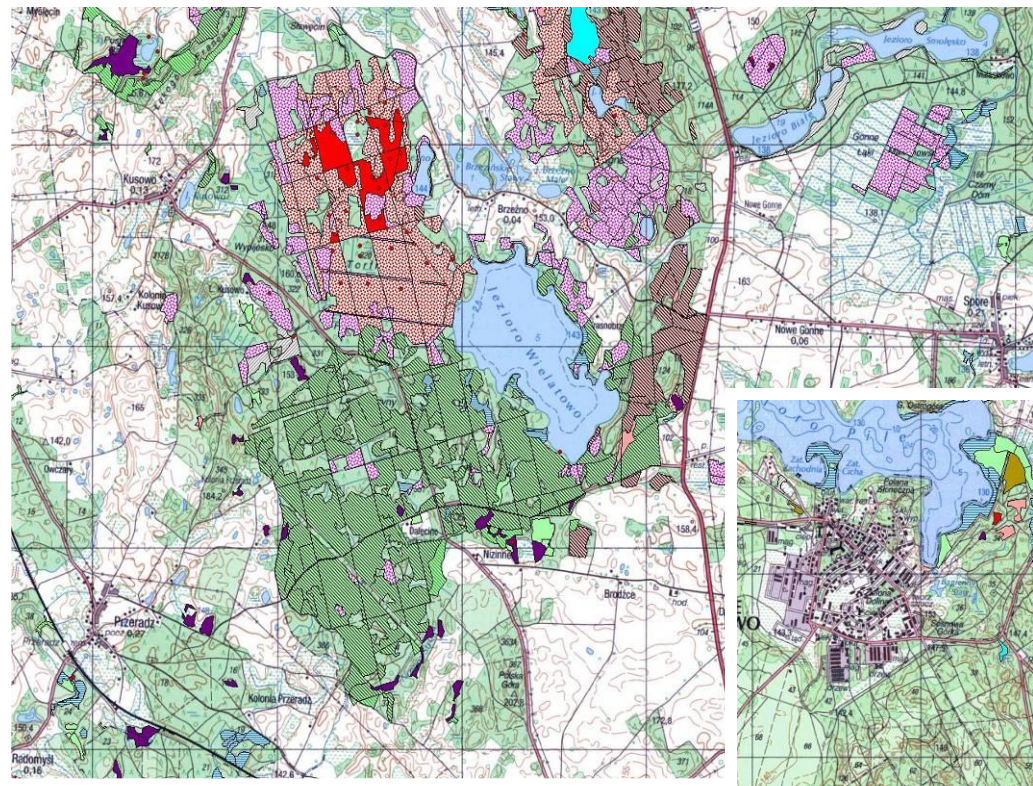
Raport w regionie biogeograficznym

Monitoringowane Stanowiska

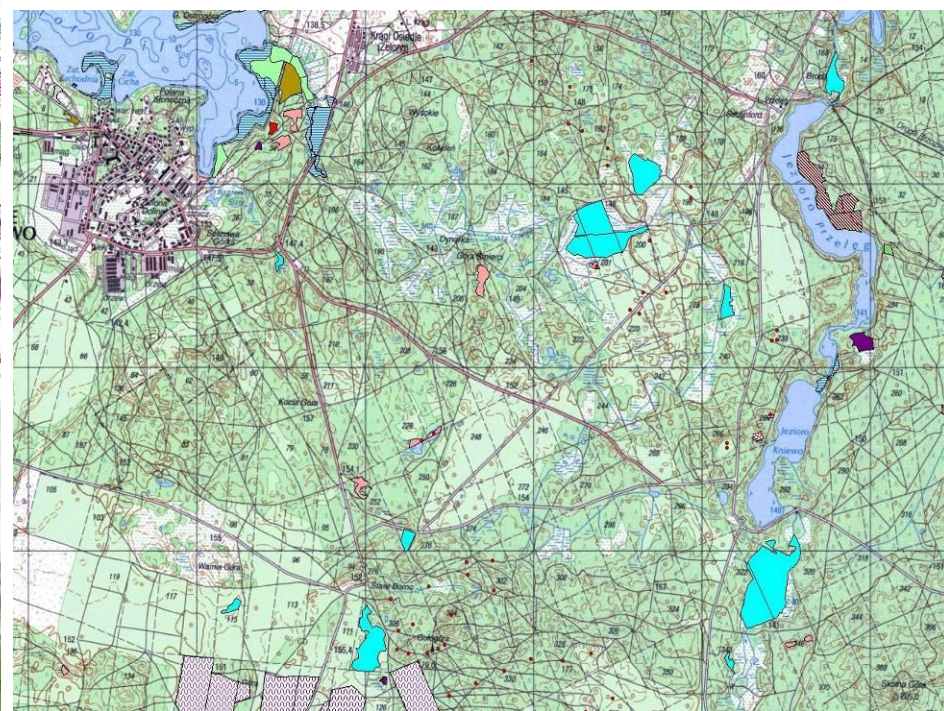
Nazwa	Typ	Powierzchnia
Aleksandrów 1	badawcze	0.2500 ha
Aleksandrów 2	referencyjne	0.5500 ha
Babi Dół	badawcze	12.0000 ha
Bagienko	badawcze	0.5000 ha
Bagnisko	badawcze	25.0000 ha
Bagno k. Bukówki	badawcze	1234.1234 ha
Bagno k. Osowca	badawcze	1234.1234 ha
Barak	badawcze	16.0000 ha
Basen Północny - Nowy Lipsk	badawcze	12.0000 ha
Basen Środkowy - Chojnowo	badawcze	12.0000 ha
Basen Środkowy - Czerwone Bagno 1	badawcze	15.0000 ha
Basen Środkowy - Czerwone Bagno 3	badawcze	40.0000 ha
Basen Środkowy - Grzędy 1	badawcze	5.0000 ha
Basen Środkowy - Grzędy 2	referencyjne	15.0000 ha
Basen Środkowy - Grzędy3	badawcze	12.0000 ha

Map Suite Evaluation Edition

Krok po kroku: zebranie istniejących informacji

Ekosystemy lądowe:
Inwentaryzacja „leśna”: przydatna,
lecz także powinna być
zweryfikowana

Sprawdzenia wymaga np.:

- jednolitość interpretacji w różnych nadleśnictwach w ramach jednego obszaru Natura 2000,
- poziom kompletności wyszukania i jego różnice między nadleśnictwami.

Krok po kroku: Ocena stanu przedmiotów ochrony

Ocena stanu ochrony przedmiotów ochrony jest dokonywaną przez ekspertów - specjalistów od określonych siedlisk i gatunków, zatrudnionych przez Wykonawcę przy wsparciu ekspertów zaproszonych do pracy w Zespole Lokalnej Współpracy.

Ocenę wykonuje się na podstawie zgromadzonych danych i informacji o konkretnych płatach siedliska oraz stanowiskach gatunku, jak i wyników punktowych wizji terenowych, które weryfikują i uzupełniają posiadaną wiedzę.

Ocena stanu ochrony przedmiotów ochrony opiera się na skali określonej w załączniku do rozporządzenia Ministra Środowiska z 17.02.2010, w której „FV” oznacza stan właściwy, „U1 - niezadowolający”, „U2 - zły”

Podstawą oceny parametru „struktury i funkcji” siedliska przyrodniczego oraz „populacji i siedliska” gatunku innego niż ptaki są odrębne zestawy wskaźników opracowane dla poszczególnych gatunków i typów siedlisk, przyjęte na podstawie wiedzy naukowej do celów monitoringu.

Krok po kroku: lista zagrożeń

Opracowywana z punktu widzenia przedmiotów ochrony - związki przyczynowo skutkowe ze stanem przedmiotów ochrony (jego parametrami i wskaźnikami)

Ująć tu:

- Czynniki będące obecnie powodem niewłaściwego / złego stanu przedmiotów ochrony,
- Czynniki zagrażające utrzymaniu właściwego stanu ochrony
- Czynniki które potencjalnie utrudnią lub uniemożliwią osiągnięcie właściwego stanu ochrony

Lista z pkt 6.1 SDF może być potraktowana tylko wstępnie i pomocniczo. Wpisy w SDF nie wpływają na uznanie / nie uznanie za zagrożenie w procesie planowania

Krok po kroku: cele działań ochronnych

Wizja „właściwego stanu ochrony” obszaru:

- liczebność gatunku lub powierzchnia siedliska w obszarze nie pomniejszona, a w przypadkach jeśli jest to możliwe, nawet zwiększona;
- zachowane lub odtworzone podstawowe cechy ekologiczne siedliska przyrodniczego;
- zapewnione określone formy użytkowania gospodarczego w przypadku siedlisk półnaturalnych (np. łąkowych i pastwiskowych);
- zachowania różnorodności biologicznej związanej z danym typem siedliska, w tym: gatunki typowe, rzadkie, chronione, specyficzne dla tego typu siedliska;
- zachowane lub odtworzone kluczowe elementy struktury (np. udział starych drzewostanów i martwych drzew w lasach);
- utrzymanie we właściwym stanie siedlisk warunkujących realizację cyklu życiowego gatunku chronionego w obszarze.

Ustalając cele, kierujemy się:

- koniecznością utrzymania właściwego stanu ochrony przedmiotów ochrony lub jego osiągnięcie, jeżeli ten stan został oceniony jako niewłaściwy lub zły, dążąc do uzyskania „stanu optymalnego”,
- możliwością ich osiągnięcia w okresie działania Planu (10 lat),
- istniejącymi i potencjalnymi uwarunkowaniami (w tym społecznymi i gospodarczymi) oraz ograniczeniami (w tym: technicznymi, finansowymi, organizacyjnymi, wynikającymi z braku wiedzy)
- logiką planowania, tj. cele operacyjne powinny zbliżać nas do osiągnięcia celu strategicznego, a także być związane z ograniczaniem zagrożeń
- możliwością ich monitorowania i weryfikacji.

Krok po kroku: działania ochronne

Powinny zapewnić osiągnięcie celów

Mogą dotyczyć:

- wykonania określonych jednorazowych bądź powtarzalnych zadań ochrony czynnej,
- wdrożenia modyfikacji w stosowanych metodach gospodarowania w siedliskach przyrodniczych i siedliskach gatunków,
- utrzymania określonych metod gospodarowania w siedliskach przyrodniczych i siedliskach gatunków,
- uzupełnienia stanu wiedzy o przedmiocie ochrony.

Powinny obejmować również działania w zakresie monitoringu osiągnięcia celów działań ochronnych, w tym w szczególności monitoring odpowiednich parametrów i wskaźników stanu ochrony przedmiotów ochrony.

należy określić:

- ✓ rodzaj działań ochronnych;
- ✓ zakres prac przewidzianych do realizacji i w razie potrzeby warunki co do sposobu ich wykonania;
- ✓ obszar lub miejsce ich realizacji;
- ✓ termin lub okres oraz częstotliwość ich realizacji;
- ✓ koszty ich realizacji;
- ✓ podmiot odpowiedzialny za ich wykonanie i monitorowanie.

Krok po kroku: ocena potrzeby sporządzenia planu ochrony

Ocenia się, czy jest potrzebne sporządzenie 20 letniego planu ochrony dla całego lub części obszaru, jako jedno z działań ochronnych, biorąc pod uwagę w szczególności:

- potrzebę przeprowadzenia gruntownej inwentaryzacji przyrodniczej lub badań przedmiotów ochrony;
- potrzebę zaplanowania ochrony w perspektywie 20 lat;
- konieczność unormowania zagadnień wchodzących w zakres planu ochrony, a nie mieszczących się w zakresie Planu.

W razie stwierdzenia jednej lub więcej przesłanek należy określić termin sporządzenia planu ochrony dla części lub całości obszaru, biorąc pod uwagę czas potrzebny na wykonanie niezbędnych prac.

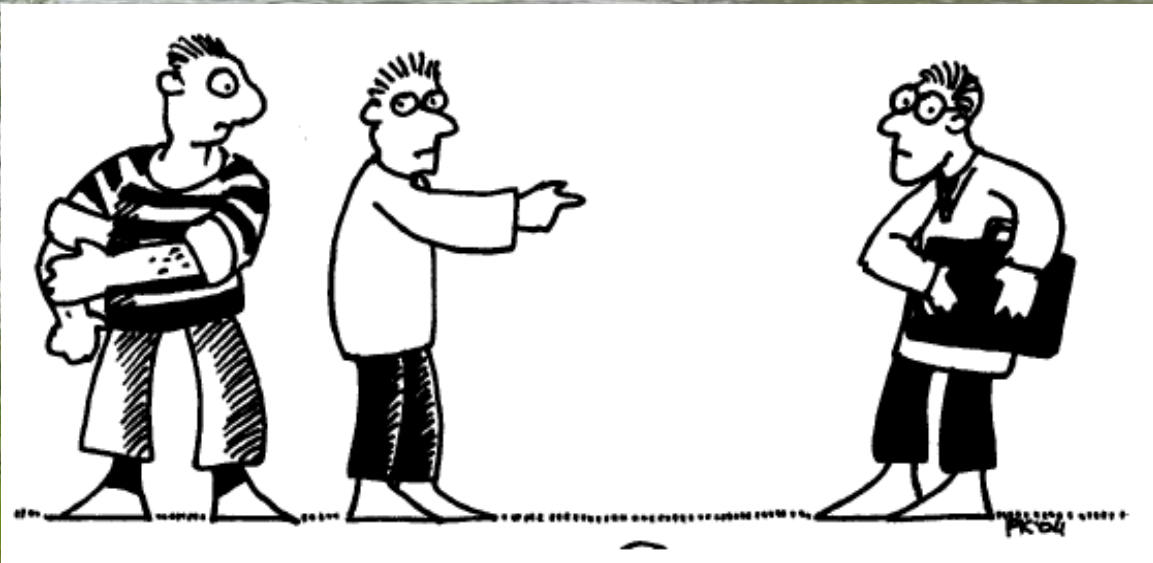
Krok po kroku: Wskazania do studiów i planów

Analizuje się istniejące studia i plany dotyczące obszaru lub mogące mieć wpływ na cele ochrony obszaru pod kątem ewentualnego znaczącego negatywnego oddziaływania skutków ich realizacji na integralność obszaru z punktu widzenia celów jego ochrony.

W przypadku stwierdzenia negatywnych oddziaływań określa się:

- wskazania do zmiany tych elementów studiów lub planów, których realizacja naruszy lub stworzy ryzyko naruszenia zakazu wymienionego w art. 33 ustawy o ochronie przyrody;
- wskazania do zmiany tych elementów studiów i planów, które powinny być uwzględnione przy zmianach studiów i planów ze względu na zapewnienie właściwych uwarunkowań do realizacji celów ochrony obszaru.

Wskazania mogą dotyczyć zarówno studiów i planów obejmujących tereny w granicach obszaru Natura 2000, jak i dotyczących terenów poza tym obszarem - ale tylko w takim zakresie, w jakim te studia i plany oddziaływałyby negatywnie na obszar.

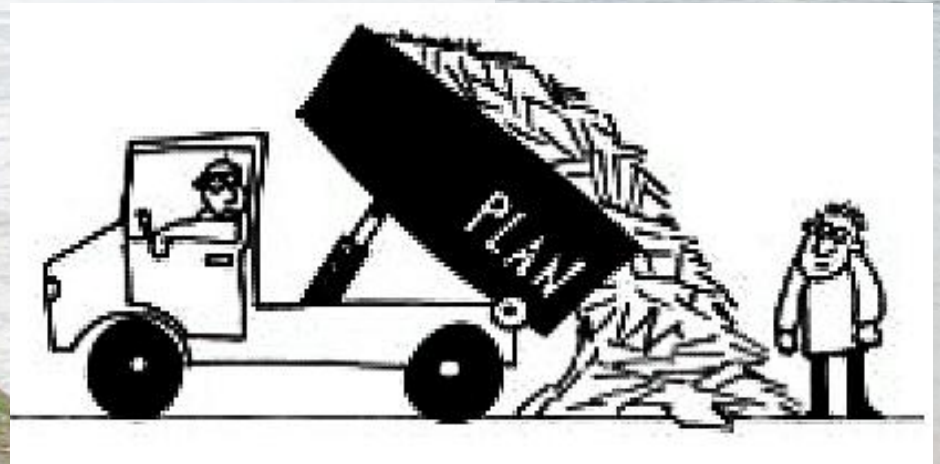

Krok po kroku: Dokumentacja projektu PZO

Dokumentacja może być opracowana, w zależności od potrzeb, możliwości technicznych, a także charakteru obszaru, w formie opisu tekstowego, zestawień tabelarycznych, przedstawień graficznych, map, baz danych, w tym cyfrowych warstw informacyjnych.

W dokumentacji zestawia się syntetycznie informacje zgromadzone w toku opracowywania projektu planu zadań ochronnych, opisuje się dokonane oceny i ustalenia wraz z ich uzasadnieniem, opisuje się problemy, jakie ujawniono w trakcie sporządzania projektu PZO, załącza się SFD obszaru do notyfikacji KE. W dokumentacji szczegółowo opisuje się i uzasadnia:

- diagnozę stanu i zagrożeń przedmiotów ochrony;
- przyjęte cele PZO;
- planowane działania ochronne;
- sposoby monitoringu skuteczności ochrony;
- inne istotne oceny i ustalenia.

Krok po kroku: Dokumentacja projektu PZO i projekt PZO

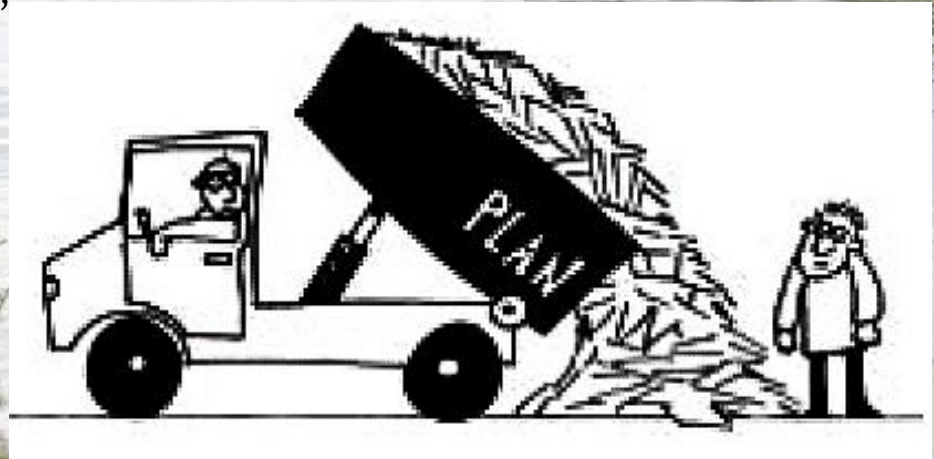
Dokumentacja może być opracowana, w zależności od potrzeb, możliwości technicznych, a także charakteru obszaru, w formie opisu tekstowego, zestawień tabelarycznych, przedstawień graficznych, map, baz danych, w tym cyfrowych warstw informacyjnych.

W dokumentacji zestawia się syntetycznie informacje zgromadzone w toku opracowywania projektu planu zadań ochronnych, opisuje się dokonane oceny i ustalenia wraz z ich uzasadnieniem, opisuje się problemy, jakie ujawniono w trakcie sporządzania projektu PZO, załącza się SFD obszaru do notyfikacji KE. W dokumentacji szczegółowo opisuje się i uzasadnia:

- diagnozę stanu i zagrożeń przedmiotów ochrony;
- przyjęte cele PZO;
- planowane działania ochronne;
- sposoby monitoringu skuteczności ochrony;
- inne istotne oceny i ustalenia.

Sam projekt planu zadań ochronnych ma postać projektu zarządzenia RDOŚ, o strukturze określonej ustawą oraz zasadami techniki legislacyjnej

Zakłada się że dokumentacja będzie na bieżąco, w miarę jej gromadzenia, udostępniana w Internecie w tzw. portalu planistycznym ("platformie informacyjnej")

Krok po kroku: Uzgodnienia, udział społeczeństwa, ustanowienie

Ustawa o ochronie przyrody, art. 28 ust. 6

Ustanowienie PZO następuje po uzgodnieniu z dyrektorem regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych, jeżeli obszar Natura 2000 obejmuje obszar zarządzany przez Lasy Państwowe. Uzgodnienie, o którym mowa w ust. 6, dotyczy obszaru zarządzanego przez Lasy Państwowe w zakresie zadań ochronnych, za których wykonywanie odpowiadać będą jednostki Lasów Państwowych.

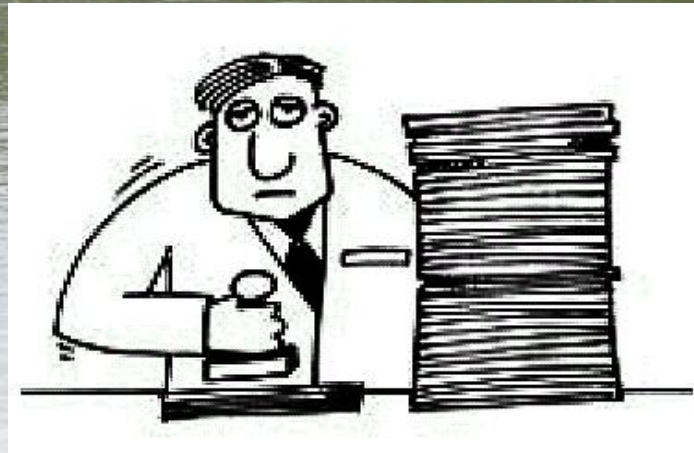
Zajęcie stanowiska następuje w drodze postanowienia, na które przysługuje zażalenie do ministra właściwego do spraw środowiska. Niewyrażenie stanowiska w terminie 30 dni od dnia otrzymania projektu planu zadań ochronnych uznaje się za jego uzgodnienie.

Ustawa OOS art. 21 ust 2 pkt 24a:

W publicznie dostępnych wykazach informacji o środowisku zamieszcza się dane o (...) o projektach planów zadań ochronnych tworzonych dla form ochrony przyrody.

Każdy ma prawo do zapoznania się z projektem.

Udostępnienie tych informacji następuje na wniosek, w dniu złożenia wniosku.

Ustawa o ochr. przyrody art. 28 ust 5:

RDOŚ ustanawia, w drodze aktu prawa miejscowego w formie zarządzenia, plan zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000, kierując się koniecznością utrzymania i przywracania do właściwego stanu ochrony siedlisk przyrodniczych oraz gatunków roślin i zwierząt, dla których ochrony wyznaczono obszar Natura 2000. Plan zadań ochronnych może być zmieniony, jeżeli wynika to z potrzeb ochrony tych siedlisk przyrodniczych lub gatunków roślin i zwierząt.

DZIĘKUJĘ ZA UWAGĘ

**INFRASTRUKTURA
I ŚRODOWISKO**
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

GENERALNA
DYREKCJA
OCHRONY
ŚRODOWISKA

REGIONALNA
DYREKCJA
OCHRONY
ŚRODOWISKA
W RZESZOWIE

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI FUNDUSZ
ROZWOJU REGIONALNEGO

